

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-05-26

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 278

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10631>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Σ Α Λ Π Τ Γ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΪΑΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελήνια 8.
Εν τῷ ἔξωτερον » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
EDITOR S. CHOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
Ἔδος BLOND L ἄρ. 5.

ΕΙΣΘΗΘΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Κατάχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΔΩΡΟΝ ΤΟ ΔΩΡΟΝ.

Ὅτε παρεχωρήτο εἰς τὸν λαὸν τῆς νήσου τὸ ἐν ἰσχύϊ σήμερον συνταγματικὸν δικαίωμα, ὅπερ τότε ἐνθουσιωδῶς χαιρετίζοντες ὑπεδέχθημεν, ἐν ἀγνοίᾳ ὅμως, ἐνῶς σήμερον ἐξακολουθοῦμεν νὰ τὸ καμαρόνωμεν ἐν ᾧ καὶ συναισθῆται πρὸς ποῖον ἐξάμβλωμα συνταγματικὸν ἔχομεν τὰς ἐλπίδας καὶ πεποιθήσεις μας, ὅτε λέγομεν παρεχωρήτο τὸ δικαίωμα τοῦτο διὰ τὴν ἀναμιγνύεται ἄθνην καὶ ὁ λαὸς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του εἰς τὴν ἀφορῶντα τὸν τόπον καὶ τὴν τύχην του, ἡ χαρὰ μας ἀφίκετο εἰς τὸ κατακόρυφον, αἱ διαδηλώσεις ὑπερεκχειλίτασαι ἐκάλυψαν καὶ ἀρκετὸν γῶρον ἐξω τῆς νήσου καὶ ἐσχηματίσθη ἀκραδάντως ἡ πεποιθήσις ὅτι ἐτέθησαν πλεόν τὰ θεμέλια τῆς εὐνομίας τῆς τάξεως καὶ τῆς εὐτυχίας τῆς νήσου. Ἴσως τότε, ἄλλοι, μᾶλλον διορατικοὶ καὶ πλεόν ἐμπειροί, ἐγένων ἐπὶ ταῖς διαδηλώσεσι ταύταις καὶ ἐγχεύαζον τὴν κουφότητά μας. Ἡμεῖς ὅμως, μακρὰν τῶν νὰ κοπιᾶσθαι νὰ ριψώμεν τὸ βλέμμα μακρύτερον καὶ ἐξετάσωμεν καλῶς τὸ δύσβατον καὶ ἀκανθῶδες τῆς ὁδοῦ, ἢν μέλλομεν νὰ διανύσωμεν, ἠρῶμεθα λέγοντες, ὡς λαὸς φύσει εὐάγωγος ἀλλὰ καὶ ἀπειρος, «ἔττω καὶ τοῦτο».

Ἄλλ' ἀκριβῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἀναμιξείως τοῦ λαοῦ ὅπερ παρεχωρήθη ἡμῖν, εἶνε παρεμφερὲς πρὸς τὸ δικαίωμα ὅπερ παρεχωρήθη τοῖς Κρησὶ διὰ τῆς συμβάσεως τῆς Χαλέπας, καθ' ἣν σπανιώτατα ἐπιτυχᾶνει ἡ πλειοψηφία ἐκ χριστιανικῶν μελῶν, ἐνῶ ἐξ ἄλλου εἶνε κατὰ πολὺ χείρον ἐκεῖνου, διότι καὶ ὁσάκις παρ' ἡμῖν κατορθωθῆ πλειοψηφία ἐξ ἐγχωρίων μελῶν οὐδὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν, διότι τοιαύτη πλειοψηφία, μὴ ἔχουσα ἐπιστήμους, εἶνε ἄσημος καὶ περιφρονεῖται, διὸ καὶ πᾶν ὅτι ψηφισθῆ καὶ ἐγκριθῆ ἢ τροποποιηθῆ διὰ τῆς ψήφου τῆς ὀλομελείας τῶν ἐγχωρίων, ἀπορρίπτεται.

Καὶ ἡ ὑστεροβουλία αὕτη ἦτο προφανής. Πρὸς τίνα σκοπὸν ὠρίσθη κατὰ τὸ σύντάγμα μας (!!) τὰ μὲν χριστιανικὰ μέλη νὰ ὦσιν 9, τὰ δὲ ὀθωμανικὰ 3, καὶ τὰ ἐπίσημα ἀγγλικὰ 6; Ὅτι ἐφαίνοντο ὅτι μᾶς ἐδίδον διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς καὶ τὸ ἐσάλπιζον ἐκεῖνοι ἀνά τὸ κόσμον καὶ τὸ ὑπεδεχόμεθα ἡμεῖς ἐν ἐξάλ-

λω ἐνθουσιασμῷ, μᾶς τὸ ἀφῆρουν μυστικά μυστικά διὰ τῆς ἄλλης. Τὸ δῶρον ἦτο ἀδωρον στίλβον ἐξώθεν καὶ σεσηπὸς ἐσωθεν. Ἐπενόηθη ὑπὸ θαυμασίου ἀριστοτέχου πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν νὰ γνωρίσῃ μὲν ἀφ' ἑνὸς σύμπας ὁ κόσμος ὅτι οἱ Ἄγγλοι παραχωροῦσιν ἡμῖν δικαίωματα μεγάλα καὶ ἐξαισιᾶ, νὰ εὐχαριστηθῆ δὲ ἀφ' ἑτέρου ὁ λαὸς τῆς νήσου ὅτι λαμβάνει ἐξαισιᾶ καὶ μεγάλα δικαίωματα ἐν τῇ διαχειρίσει του, ἐνῶ κατ' οὐσίαν οὐδὲν παρεχωρήθη καὶ οὐδὲν δικαιούμεθα, ἡ δὲ εὐθύνη κατωρθώθη οὕτω νὰ μοιρασθῆ μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἀντιπροσώπων, διότι ἦτο ἀρκετὰ βαρεῖα διὰ τὴν πρώτην, καὶ ὁ λαὸς νὰ παραπονηθῆται ὅτι αἱ ἀντιπρόσωποι του δὲν εἶνε ἱκανοὶ εἰς τίποτε καὶ δὲν κάμνουν τίποτε». Ἴδου τὸ θαύμασιον ἀριστοτέχνημα, καὶ ὁ μόνος σκοπὸς ὅστις ἐπεδιώκετο διὰ τοῦτου.

Ἰόρρω ἀπέχομεν τοῦ νὰ σκεπτώμεθα ὅτι ἀνευ τῆς παραχωρήσεως τοῦ δικαίωματος τούτου οἱ Ἄγγλοι θὰ διώκουν τὴν νήσον πλημμελέστερον ἢ νῦν. Ἡμεῖς μάλιστα φρονοῦμεν ὅτι ἐπειδὴ θὰ ἦτο γνωστὸν ἀνά τὸν κόσμον ὅτι θὰ εἶχον ἀμέριστον τὴν εὐθύνην, θὰ ἠναγκάζοντο νὰ φαίνωνται μᾶλλον ἐπιεικεῖς καὶ ἀφοῦ μάλιστα δὲν θὰ ἐλάμβανον ἀφορμὰς δυσσεκειᾶς καὶ ψυχρότητος ἐκ τῶν ἐναντιώσεων καὶ ἀντιρρήσεων τῶν μελῶν κατὰ τὰς διαφόρους συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἀφοῦ δὲν δύνανται νὰ προσθέσωσι νέους φόρους. Ἴσως μάλιστα τότε, ὅταν ὁ λαὸς δὲν ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως θὰ εἶγε μεγαλειότεραν βαρύτητα καὶ μείζονα ἐπίσημότητα παρὰ τῆ κεντρικῆ Κυβερνήσει μίᾳ διαμαρτύρησι τοῦ λαοῦ, μίᾳ ἀναφορᾷ κατὰ τινος, κακῶς καὶ ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τόπου ἐνεργηθείσης ὑπὸ μόνης τῆς ἐντοπίου Κυβερνήσεως πράξεως. Παραπονοῦμεθα μόνον κατὰ τῆς παραχωρήσεως τοιοῦτου ἐξαμβλώματος, τοιαύτης πολιτικῆς φενάκης, τοιοῦτου ἀδωρου δώρου. Ἡ ἔπρεπε νὰ παραχωρηθῆ τι εἰλικρινῶς, ἢ νὰ μὴ παραχωρηθῆ τίποτε.

Καὶ ὅμως ἡμεῖς, φανακίζόμενοι ἐκουσίως καὶ ἐμπαιζόμενοι ὀλοφάνερα, ἐξακολουθοῦμεν νὰ καμαρόνωμεν τὸ πολίτευμά μας, νὰ λαμβάνωμεν μέρος εἰς τὰς εὐθύννας, ἐνῶ κατ' ἔτος διδασκόμεθα ἐκ τῶν πραγμάτων ποῖα κωμῳδία παίζεται εἰς βάρος ἡμῶν καὶ ὀλοκλήρου τῆς νήσου.

Ἐξακολουθοῦν οἱ ἀντιπρόσωποι νὰ ἀπερχονται μακρὰν τοῦ ἔργου καὶ τῆς οἰκογενείας των, νὰ συζητῶσι νὰ φωνάζωσι καὶ νὰ κοπιῶσιν ἐπὶ ἑνὰ καὶ δύο μῆνας διὰ νὰ ἀκούσωσι κατόπιν τὸ: μᾶτῃν φωνάζετε καὶ ἀγωνιάτε! ἢ δεῖνα τροποποιήσις σας δὲν εἶνε δεκτὴ πάρτε τὴν πίσω ἢ δεῖνα πρότασις σας ἀπορρίπτεται σηκώσατέ τὴν· τὸ δεῖνα ψήφισμά σας δὲν εἶνε δεκτὸν λάβετέ το, καὶ ἀπέλθετε ὅθεν ἤλθετε. Καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ἐν θλίβερᾷ ἀγανακτῆσει, ἀλλὰ καὶ ἐν πεποιθήσει ὅτι ἐξετέλεσαν ὅσον καθήκον τοῖς παρεχωρήθη, δηλ. νὰ φωνάζωσι καὶ νὰ συζητήσωσι μόνον, καθβαλλικεύουσι τὰ ζῶά των καὶ ἐπιστρέφουσιν ὑπὸ τὴν στέγην των.

Τοιαύτη κατάστασις, παρατεινομένη, ἐξευτελίζει τοὺς Κυπρίους. Ἀνδρικῶς ἡ Κύπρος σύμπασα πρέπει νὰ διαμαρτυρηθῆ. Πρέπει νὰ εἶπη καθαρὰ καθαρὰ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μεγαλειότητος, ὅτι ἀδωρον τὸ δῶρόν της ἄς τὸ λάβῃ ὀπίσω καὶ ἔχομεν τὴν πεποιθήσιν εἰς τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματά της ὅτι οὐδὲν θὰ χάσωμεν ἐκ τούτου.

ΔΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπανηγυρίσθη καὶ πάλιν εἰς τὰς παραλίους πόλεις καὶ κυρίως Λάρνακα καὶ Λεμεσσὸν καὶ μάλιστα εἰς τὴν πρώτην, ἢ παρὰ τοῖς χωρικοῖς καλουμένη «ἑορτὴ τοῦ κατακλυσμοῦ» ἣτις, καθ' ἃ φαίνεται ἐπὶ τῆς λατρείας τῆς Ἀφροδίτης πηγᾶσα, συνεδέθη μετὰ τῆς θρησκευτικῆς ἀναμνήσεως τοῦ κατακλυσμοῦ, ἵνα τηρηθῆ καὶ μὴ ἐκλείψῃ τὸ πανάρχαιον τοῦτο ἔθιμον, ὡς πολλὰ ἄλλα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον λαβόντα θρησκευτικὴν χροιάν καὶ τηρηθέντα μέχρι τοῦ νῦν.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην πάμπολλοι χωρικοὶ κατέρχονται εἰς τὰς παραλίους ταύτας πόλεις καὶ ἐκεῖ μεθύουν ὡς ἀρμόζει εἰς πανηγυρίδας, χορεύουν ὡς ἀνήκει εἰς χωρικοὺς, μαλλώνουν ὡς πρέπει εἰς Ἕλληνας καὶ παλλάκις μαχαιρόνονται ὡς εἰθίζεται εἰς ρωμαίους.

Εἶνε εὐχάριστον νὰ περιέρχηται τις τὰς ἀγορὰς τῶν πόλεων κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ νὰ παρατηρῆ καὶ νὰ ἀκούῃ προσεκτικῶς τὰ κινήματα καὶ τὰς ὁμιλίαις τῶν εὐφῶν ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἔλως ἀξέσων χωρικῶν. Ἐδῶ πολλοὶ γέκονται καὶ χάσκουσι μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ παιδίων των τὸ πλήρες ἐμπορευμάτων καταστημα, ἀδιαφοροῦντες ἀν εὐρίσκονται ἐντὸς πόλεως καὶ ἀν ὀπίσθεν των συσπειρῶνται νὰ διέλθωσιν ἀνθρώποι, ἢ ἀν ἄμαξα ἀπειλεῖ νὰ τοὺς καταπλάκωσῃ. Ἀρέσκονται νὰ βλέπωσιν ἡδυπαθῶς καὶ

νά ἐκτιμῶσι τὰ διάφορα κοσμήματα καὶ πολύ-
τιμα πράγματα. Ἐκεῖ γέκεται ἄλλη γουναριὰ
χωρικῶν θεωμένων μὲ τὴν κεφαλὴν ἐσραμμένην
εἰς τὰ ἄνω τρίροφόν τινα οἰκίαν, ἣς θαυμά-
ζουσι τὸ ὕψος ὑπολογίζοντες αὐτὸ εἰς ὄργυιὰς
καὶ μετρώσι τὰς θύρας καὶ παράθυρα. Παρέκει
ἐν πυκνῇ συναθροίσει περὶ τοῦ πολυφιλήτου των
βιολίου δύο, ἐναβρυνόμενοι ἐπὶ τῇ ἱκανότητί των
χορεύουσι, συσρεφόμενοι, πηδούντες καὶ δαιμονί-
ους ἐλιγμούς ποιοῦντες, ἵνα ὅσον τὸ δυνατόν
θαυμασθῶσι περισσότερο καὶ ἀκουσθῇ εἰς τὰ
χωρία ὅτι ὁ δεῖνα χορευτὴς ἐχόρευσεν εἰς τὴν
Λεμησσὸν π. γ. καὶ ἐσάθη ὅλη ἡ Λεμησσὸς καὶ
τὸν ἔβλεπε.

Παρέκει εἰς μίαν Λοὺκάνταν καθήνται
περὶ μεγάλης καὶ βαρυφόρτου τραπέζης ἀφ' ἣς
διαφόρων εἰδῶν ὄσμαι ἀναδίδονται, φύρδην μί-
γρον, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδία ὁ αἶνος δίδει
κύκλον θαυμάσιον, αἱ ποτήλια καὶ τὰ κολόγια
χορεύουσι μαζούλκων καὶ αἱ φωναὶ, τὰ τραγου-
δια, αἱ χειρονομίαι εἶνε ἐν τῇ ἡμερησίᾳ τῆς...
τραπέζης διατάξει. Τὰ περιπαθέστερα ἐρωτικά
ἄσματα ἐξέρχονται ἐκ βάθους καρδίας, ὠραῖοι
καὶ ἀρχαῖοι σκοποὶ ἀναφαίνονται ἐξερχόμενοι ὡς
ἐκ τάφου τινὸς τῆς ἔργαιότητος καὶ ἐπὶ τέλους
... ἄλλοι μὲν τᾶτινται φύλακες τῆς τραπέζης
ἀκουμβούντες ἐπ' αὐτῆς τὴν κεφαλὴν καὶ ρογγα-
λίζοντες, ἄλλοι δὲ ἐνδίδοντες εἰς τὰς βαρεῖας ἐ-
πιπλήξεις τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως των, τῆς συζύγου,
ἐξέρχονται καὶ ἀπέρχονται μέχρις οὗ ἐψηθῇ τὸ
ὄπτον τῆς νυκτός, καὶ ἐπαναρχίση ἡ διακοπείσα
διασκέδασις.

Εἰς ἄλλο μέρος βλέπει τις δωδεκάδα ζευγῶν
περὶ τοῦ σερπετοπόλου, ἀναμένοντες νὰ
πίωσι μὲ τὴν σειρὰν καὶ μὲ τὸ ἐν καὶ μόνον
ποτήρι τοῦ σερπετλή, τὸ σερπέτι των. Ἄλ-
λά τέλος πάντων τὸ μεγάλο ρόλο τὸ παίζει ἡ
θάλασσα καὶ αἱ ἀποβάθραι. Ἐκεῖ πλέον αἰσθά-
νεταὶ τις τὴν πανήγυριν. Ἐν Λεμησσῷ ἀφ' ἣς
ἐπήχθη ἡ ἀποβάθρα εἵμαρται νὰ φέρῃ ἐκείνη
καὶ μόνη ἐπὶ τῆς ῥαχέως τῆς ἐπὶ μίαν ἡμέραν
κατ' ἔτος τὸ βαρὺ φορτίον καὶ νὰ αἰσθάνηται
μόνη τὰ σκληρὰ κατήματα χονδροειδεστάτων ὑ-
ποδημάτων, περικλειόντων ἀκαθάρτους καὶ βρω-
μεροῦς πόδας. Ἀμαρτίαν φαίνεται θεωροῦσι πολ-
λοὶ χωρικοὶ τὸ νὰ πλύνωσι τοὺς πόδας των. Ὁ-
ταν ἀφαιρέσωσι τὰ ὑποδήματα, ἀνάγκη νὰ ἔχῃς
πρὸ τῆς ρινὸς μανδύλιον κατάβρεχτον ἀπὸ ὕδα-
τος τῆς κολονίας διὰ νὰ δυνηθῆς νὰ τοὺς πλη-
σιάσῃς, πλησιέστερον δὲ τῶν ὀργυιῶν ἐξουδε-
τεροῦται καὶ ἡ δρακιωτέρα ὀσμή. Τὰ ὑποδή-
ματά των εἶνε ἡ πηγὴ τοῦ κακοῦ, διότι δὲν
πλύνονται ἐκ μιᾶς ἀρχῆς. Τὰ πλοίαρια λοιπὸν
διὰ τῶν μόνων κηρύκων τῶν πανηγυρέων, δηλ.
τοῦ νταουλίου καὶ τοῦ ζορνέ κατάφορτα πη-
γαινοέρχονται ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ οὕτως ἐορτά-
ζεται ὁ ἅγιος γυαλός, καὶ ἀπέρχονται οἱ χωρι-
κοὶ εἰς τὰ ἴδια, βραχέντες διὰ τῆς θαλάσσης
μέχρι γονάτων, ἐν αὐτῇ βυθισθέντες καὶ... τοὺς
πόδας μὴ πλύναντες.

ΤΟ ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ ΙΩΠΤΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ
ΛΥΚΕΙΟΝ ΜΕΤ' ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ
«ΕΥΑΓΟΡΑΣ»
(συνέχεια καὶ τέλος).

Τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος καὶ τὴν πολλὴν αὐτοῦ δυσχε-
ρίαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καλῶς συνείδομεν καὶ τὰ πᾶμπολλα
καὶ παντοδαπὰ αὐτοῦ προσκόμματα οὐδαμῶς διέλαθον ἡμᾶς.
Ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν περιβεβλημένοι τὸν διδασκαλικὸν
τρίβωνα καὶ ἀσμεναίστατα καὶ ἀνεκτικώτατα τὸ ἐπίπονον διδα-
σκαλικὸν ἔργον ἀσκοῦντες ἱκανὴν ἤδη καὶ τῶν πολλῶν καὶ
μεγάλων αὐτοῦ πόνων καὶ τῶν ἀπειρῶν βρασάνων καὶ πικρι-
ῶν ἐκτεράμεθα πείραν.
Ἐπιχειροῦντες δε νῦν ν' ἀναλάβωμεν πλὴν τοῦ διδασκα-
λικοῦ ἔργου καὶ καθ' ἑαυτὸ βραχυτάτου ὄντος τὴν ὅλην ἐ-
πιμέλειαν τῆς παιδείας καὶ ἀγωγῆς νέων, ἀναλογιζόμεθα

τὸ δυσβάστακτον φορτίον, ὅπερ μέλλομεν ν' ἀναλάβωμεν
καὶ τοὺς ὑπερβάλλοντας μόχθους καὶ δυσπαλλήλους περι-
σπαρμούς, οὓς μέλλομεν νὰ ὑποστῶμεν, ἐὰν σὺν τῷ Θεῷ
κατορθωθῇ ὁ σκοπὸς ἡμῶν. Πᾶς τις ἀξιώθεις νὰ καλῆται
πατὴρ καὶ τὸ δυσχερέστατον τοῦ παιδαγωγικοῦ ἔργου γινώσκων
συνισθάνεται εἰς ὅσον ἀγῶνα ταλμῶμεν ν' ἀπεκδυθῶμεν
καὶ πρὸς φοβερὰν καὶ βαρεῖαν εὐθὺν ὑπέχρομεν προθυμύ-
μενοι ν' ἀναλάβωμεν τὴν διεύθυνσιν Λυκείου, ἐν ᾧ μέλ-
λουσι νὰ συντρέφονται καὶ συνδιδάσκονται νυχθήμερον παῖδες
ποικίλους ἀναθεραπμμένοι καὶ τὰ τε ἦθη καὶ τὴν ἡλικίαν
πολὺ ἀλλήλων διαφέροντες. Ἀπάντων τούτων ἅμα τὸ ἔρ-
γον διανοηθέντες καλῶς ἐστοχάσθημεν καὶ ἀείποτ' αὐτὰ ἐν
νῦν ἔχρομεν οὐδ' ἀγνοοῦμεν πρὸς τοὺς τὴν ἐξ ἀποτυχίας
ἐνδεχόμενὴν μεγάλην καὶ ἀνεπανόρθωτον χρηματικὴν ζημί-
αν.

Ἄλλ' ἀναμετρήσαντες τὰς δυνάμεις ἡμῶν ἐπέσθημεν ὅτι
εἴμεθα ἀρκούντως παρεσκευασμένοι καὶ συγκεκρινημένοι πρὸς
ὃν ἐπιδιώκομεν μέγαν καὶ ὑψηλὸν σκοπὸν καὶ διὰ τοῦτο οὐ-
δαμῶς ὀκνοῦμεν οὐτ' ἀποδειλιώμεν τὸ παρᾶπαν οὔτε πρὸς
τὸ μέγεθος τοῦ ἔργου οὔτε πρὸς τοὺς παρεμπορούμεντες αὐτῷ
πολλοὺς καὶ μεγάλους ἀγῶνας ἐνθυμούμενοι ὅτι χαλεπὰ
τὰ καλὰ τῆς ἐπιχειρουμένης χρηματικῆς ἀπωλείας
παντάκουσι ἀπορροιστοῦμεν.

Γινώσκοντες δ' ἦδη ὅτι εἴτ' ἀγαθὴ εἴτε κακὴ τύχη ἔλαχε
καὶ ἡμῶν ἐλάχιστος κλήρος τῆς παιδείας τῶν νέων, ὑπὲρ
ᾧν ἐφείλομεν πάντα μόχθον νὰ μοχθῶμεν καὶ πάντα ἀγῶνα
νὰ ἀγωνιζόμεθα, μέγιστα δὲ πάντων εἰ διδάκταλοι, προεξι-
νομεν μετὰ θάρρους εἰς πραγμάτων τοῦ σκοποῦ ἡμῶν ἐ-
τοιμοὶ ὄντες ἀείποτε νὰ καταβῶμεν μετὰ προθυμίας τὴν
μικρὰν ἡμῶν πνευματικὴν συμβολήν, καλῶς εἰδότες ὅτι ἐκ
τῆς ὑγιούς καὶ ὀρθῆς παιδείας τῆς φίλης νεότητος ἐξερ-
τάται ἡ εὐημερία τῆς κοινωνίας, τὸ μέλλον τῆς πατρίδος, ἡ
ἀληθὴς εὐδαιμονία τοῦ ἔθνους.

Ἄλλ' οὐχ ἤττον τὰ ἐσθία ἡμῶν δὲν εἶνε μόνον ἱκανὰ καὶ
πολλῶν πλείονα καὶ μειζύονα ἐὰν ἦσαν εἰς τὴν πλήρη ἐπι-
τυχίαν τῆς παρούσης ἐπιχειρήσεως. Μεγάλως μὲν ταῦτο συμ-
βάλλονται εἰς εὐδωσίαν τοῦ ἔργου, ἀλλ' ἀνάγκη πᾶσα ὑ-
πάρχει νὰ τύχωμεν τῆς ἀγῆθης τῶν φιλομάστων Κυπρίων
προστασίας. Ἐν τῷ ὄντι ὁ κοινωφελέστατος ἡμῶν σκοπὸς
προσηκόντως κατανοηθεὶς γένηται ἀποδεκτός, τὸ ἔργον ἡ-
μῶν ἀδυστάτως εἶνε τετελεσμένον καὶ ἡ ὑπὸ πάντων μετὰ
θλίψεως ἀνομολογούμενη τοιαύτης Σχολῆς ἔλλειψις τάχιστα
θεραπεύεται.

Κρίνοντες δ' ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν μέχρι τοῦδε ἐ-
νεργειῶν ἡμῶν καὶ βλέποντες τὴν μερίστην εὐμένειαν καὶ
γενικὴν ἐπιδοκιμασίαν, ἣς παρὰ πᾶσιν ἐνταῦθα ἐτυχεν ἡ
πρότασις περὶ συστάσεως τοιαύτης Σχολῆς, πρὸς δὲ γινώ-
σκοντες τὸν πρὸς τὰ καλὰ καὶ σεμνὰ ἔργα ἐπιανετόν των
Κυπρίων ζῆλον, ἐν πάσῃ ἐθνικῇ ἀνάγκῃ ἐν τοῖς πρώτοις
ἀείποτ' ἐπιδεικνυμένων, χαροῦμεν μετὰ πολλοῦ θάρρους τὴν
ἀγαθὴν προβαλλόμενοι ἐλπίδα εἰς τὴν σύστασιν τοῦ Λυκείου
πεποιθότες ἀδαμαντίνως ὅτι ὅλ' ἔχωμεν ἀγαθὴς παρὰ πάν-
των ὑποστηρίξεως, ἣν θερμῶς ἐπικαλούμεθα: ὑπισχυόμεθα
δὲ δημοσίᾳ λέγοντες ὅτι, ἐὰν οἱ φιλόμαστοι Κύπριοι κρίνω-
σιν ἡμᾶς ἀξίους τῆς ἡγεσίας τῆς Σχολῆς αὐτῶν, ὅλ' ἀποσπ-
θήσωμεν νὰ διοργανώσωμεν τὴν Σχολὴν ἡμῶν κατὰ τὰς
τελειωτέρας ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ τοιαύτης φύσεως
Σχολὰς, ἵν' ἀναποκρινόμενοι πρὸς τοὺς πόθους καὶ τὰς προσ-
δοκίας αὐτῶν καταστήσωμεν μετ' οὗ πολλῷ περιττῆν τὴν εἰς
τὴν ἀλλοδαπὴν χάριν ἐμπορικῆς μορφώσεως τῶν Κυπρίων
νέων μετάδασιν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν παντὶ ἔργῳ πᾶσα ἀνάπτυξις γίνεται ἐν ἀν-
τιθέσει καὶ πιθανὸν καὶ ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει ν' ἀνα-
φανῆ πολέμιόν τι στοιχεῖον, δηλοῦμεν μετὰ κερρησίας ὅτι
οὐδαμῶς ὅλ' ταρχώμεν οὔτε ὅλ' ἀποραθυμώσωμεν, ἀλλὰ
τοῦναντίον καρτερικώτατα καὶ γενναϊότατα μετὰ πάσης θυσί-
ας ὅλ' πολεμήσωμεν κατὰ πάσης ἀτομικῆς ἀντιδράσεως. Ἐ-
ὰν ὅμως κατορθωθῇ νὰ συσταθῶσι τοιαύτης φύσεως σχολαὶ
δημόσιαι, τότε καὶ εἰς δαπάνας πολλὰς ἐὰν ἔχωμεν ὑπο-
βλήθῃ, ἀμέσως ὅλ' ὑποχωρήσωμεν, διότι τὰ φιλανθρωπικὰ
κατασνήματα τιμῶμεν καὶ σεβόμεθα καὶ ὅση ἡμῶν δύναμις
ὑποστηρίζομεν.

Καίτοι δ' ἐν τῷ προγράμματι καὶ τῷ κανονισμῷ διαλαμ-
βάνονται κατὰ λεπτόν τὰ τε μαθήματα καὶ πάντα τὰ εἰς τὴν
διοργάνωσιν τοῦ Λυκείου ἀποβλέποντα, ἐν ταῖς οὗτ' ἀ-
σκοπῶν οὐτ' ἀκαιρον νομιζόμεν νὰ εἰπώμεν καὶ ἐνταῦθα τι-
να, ἵνα διαφωτίσωμεν τοὺς ἀναγνώστας τῶν ἐνταῦθα ἀξιο-
λόγων ἐφημερίδων περὶ τε τοῦ σκοποῦ τοῦ Λυκείου καὶ πε-
ρὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ.

Τὸ Λύκειον προσροτότα, ὡς νομιζόμεν, προσαγορευθὲν
τῷ καλλίστῳ τοῦ κλεινοῦ Εὐαγόρου ὀνόματι ἀρξεται λει-
τουροῦν ἀπὸ τῆς 1ης προσεχούσης Σεπτεμβρίου ὅλως δὲ ἰ-
δίαν διαίρεσιν ἔχον περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς δύο τμήματα. 1).
Προκαταρκτικὴ Σχολὴν εἰς 85 διηρημένην τάξεις καὶ Γυ-
μνασιακὸν τμήμα ἐκ πάντε τάξεων συγκείμενον. Ἐν τῷ
γυμνασιακῷ τμήματι ὅλ' διδάσκηται ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα
μετὰ τῶν παρεμπορούμενων αὐτῇ γενικῶν μαθημάτων προσ-
χόντως κατὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι κεκανονισμένα ὡστε τὸ Λύ-
κειον ὅλ' ἐκπληροῖ ἀκαλύτως διττὸν σκοπὸν, φιλολογικὸν καὶ

ἐμπορικόν διότι ὅλ' δύνηται ὁ μαθητὴς νὰ παρασκευάζη-
ται ἱκανὸς νὰ κατατάχῃ εἰς τὴν ἀνωτάτην γυμνασιακὴν
τάξιν.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 25 Μαΐου 1890.

Δημήτριος Κόντος

πρώην καθηγητὴς τῆς ἐν Σμύρῃν-Εὐαγ.
Σχολῆς καὶ τοῦ Ὀμηρίου Παρθεναγωγείου.

Σημ. Τὸ πρόγραμμα καὶ ὁ κανονισμὸς τοῦ Λυκείου δη-
μοσιευθῆναι ἐν συλλογῇ τῇ προσεχῇ ἐβδομαδί καὶ εὐ-
θὺς ἀρξονται αἱ ἐγγράφαί ἄνευ χρηματικῆς προκοπίσεως
μέχρι 1 Σεπτεμβρίου, ὅπότεν ὅλ' ἐφαρμοσθῇ ἐν ἀκριβεῖα ὁ
κανονισμὸς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Δημοτελεστάτη καὶ ἐν πυκνῇ λαοῦ συν-
αθροίσει ἐψάλη τὴν παρελθούσαν Δευτέ-
ραν Δοξολογία ἐν τῷ ναῷ Ἁγίας Νάπακ,
ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ
Διαδόχου τοῦ Ἑλλ. θρόνου Κωνσταντίνου.
Τὸ συναθροισθὲν πλῆθος λαοῦ ἐν ἐξάλλῳ
ἐνθουσιασμῷ ἤρπατε καὶ διέδωκε βροντω-
δῶς τὰ «Ζήτω» ἐκ τοῦ στόματος τοῦ
Δημάρχου κ. Δ. Χατζηπαύλου, δόντος τὸ
σύνθημα. Τὴν ἄνωθεν τῆς ἐξωτερικῆς εἰσό-
δου τοῦ ναοῦ ἐστημένῃ μετὰ στεφά-
νων καὶ σημαίων εἰκόνα τοῦ Διαδόχου, οἱ
κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην κατελθόντες εἰς
τὴν πανήγυριν τοῦ «κατακλυσμοῦ» χωρι-
κοὶ δὲν ἔπαυον θεώμενοι μετ' ἐσωτερικῆς
τινος χαρᾶς διαδηλουμένης ἐν τῷ προσώ-
πων των. Τὴν νύκτα πολλὰ ἰδιωτικὰ καὶ
δημόσια καταστήματα ἐφωταγωγῆθησαν
καὶ πυροτεχνήματα ἐκάησαν. Ὁ Δήμαρ-
χος κ. Δ. Χατζηπαύλου ἀπήυθη ἐν τῷ Δι-
αδόχῳ τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα.

Κωνσταντῖνον Διάδοχον Ἀθήνας.

Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς Λεμησσοῦ τελέ-
σας δοξολογίαν εὐχεται Ὑμῖν μακροβιότη-
τα καὶ πλήρωσιν πανελληνίων πόθων.

Χατζηπαύλου Δημάρχος.

Τῇ 23 Μαΐου ἔλαβεν ὁ κ. Χατζηπαύλου τὴν ἐξῆς ἀ-
ντήρην:

(Ἐκ Τατοῦ)

Δημάρχον Λεμησσοῦ Κύπρου.

Εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καταπλέει
ἐνταῦθα ὁ ἀγγλικὸς στόλος τῆς Μεσογεί-
ου συγκείμενος ὡς λέγεται ἐκ 12 πλοίων.

Κατὰ παραδρομὴν ἐν τῷ παρελθόντι
φύλλῳ παρελείφθη τὸ ὄνομα τοῦ κ. Φω-
τίου Κολακίδου, μέλους τῆς Ἐφορευτικῆς
Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀναγνωστηρίου «Ἡ Ἰ-
σότης» καὶ ταμίου αὐτοῦ.

Παιδᾶ τινὰ ἐκ τοῦ χωρίου Μοναγρί-
ου, εἶχε σύρει κατὰ γῆς ἀφνιασθὲν ζῶον,
εἰς τοῦ ὁποῦ το ὀσθίνι εἶχε περιπλεχθῇ,
εἰς ἀρκετὸν διάστημα καὶ εἰς τρόπον ὡ-
στε ἀφρηθῆ σχεδὸν ὀλόκληρον τὸ δέσμα
τῆς κεφαλῆς. Οἱ χωρικοὶ ἔχουσιν ἐν ἀνό-
ητον ὄλως καὶ λίαν βλαβερὸν σύστημα,
πᾶσαν πληγὴν νὰ τὴν ἐπιπάσσωσιν ἀμέ-
σως διὰ μεγάλης ποσότητος κόπρου τῶν
ἀλόγων, ἣτις ἐμποδίζουσα καὶ περικλείου-
σα τὸ αἷμα δίδει ἀφορμὴν εἰς ἀνάπτυξιν

φλεγμονής και εις εμπύκνιν του αίματος καταλήγουσαν εις βεβαίον θάνατον. Επιστάσαν λοιπόν και επί της κεφαλής του ρηθέντος παιδός μίαν μεγάλην ποσότητα κόπρου και ανέμενον την θεραπείαν διά μόνου του μέτου τούτου. Μετά τινος όμως ημέρας έγινεν ανάγκη να σταλή ο παῖς εις τὸ ἐνταῦθα νοσοκομείον, ὅτε ὁ ἰατρός ἀφαιρέσας τὴν κόπρον ἤτις κατήντησεν ὡς πίσσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ παιδός εὔρε πληθὺν σκωλήκων, ἡ εμπύκνις τοῦ αἵματος ἤρξαστο και μετὰ δύο ἡμέρας ἀπέβιωσεν ὁ παῖς. Συνιστῶμεν εἰς τοὺς χωρικοὺς νὰ παύσωσι τὸ ἐπικίνδυνον τοῦτο σύστημα, εἰς πᾶσαν δὲ πληγὴν νὰ καταφεύγωσι ἀμέσως εἰς ἐπιπλύσεις δι' ἀπλοῦ νεροῦ κρύου. Ὁ τρόπος οὗτος εἶνε ὁ μόνος ὅστις ἐμποδίζει τὴν φλεγμονὴν και τὴν εμπύκνιν τοῦ αἵματος και ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ὁ μόνος, ὅστις εἰς μικρὰ τραύματα ἐπιφέρει τὴν τελευτὴν και σύντομον θεραπείαν. Εἰς δὲ μεγάλας και βαθείας πληγὰς ἐπίσης τὸ κρύον νερόν ἐμποδίζει τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κακοῦ και δύναται οὕτως ὁ ἰατρός προσκαλούμενος νὰ ἐπιτύχῃ τὴν σωτηρίαν τοῦ πάσχοντος. Ἐπίσης συνιστῶμεν εἰς τοὺς χωρικοὺς νὰ προσκαλῶσιν ἐγκαίρως τὸν ἰατρὸν διὰ πᾶσαν ἀσθένειαν ἢ μεγάλην πληγὴν και νὰ μὴ περιμένωσιν, ὡς εἶνε τὸ σύστημα των, μέχρις οὗ τὸ κακὸν προχωρήσῃ και δὲν εἶνε πλέον δυνατόν νὰ κατορθώσῃ τι ἢ ἐπιστήμη.

* *

Εἰς πολλῶν χωρίων γράφουσιν ἡμῖν ἐπιβεβαιούντες ὅσα περὶ κτηματολογίου ἐν προπαρελθόντι φύλλῳ ἐγράψαμεν. Τὰ γενοῖσα μὲν, ἀλλὰ πλείστα κωλύματα παρεμβάλλοντα, ὅσα συμβαίνουσιν κατὰ τὴν εἰς τὴν τουρκικὴν ἐγγραφὴν ἑλληνικῶν ὀνομάτων εἶνε πλείστα. Εἰς Μόρφου γράφουσιν ἡμῖν ὅτι εἰς τὸ πλησιόχωρον χωρίον δὲν ἠδύνατο ὁ Μεεμούρης νὰ γράψῃ τὸ ὄνομα Ὀνησίφορος και ἀπέπεμψε τὸν χωρικὸν εἰπόντων αὐτῷ νὰ ἀλλάξῃ τὸ ὄνομα ἂν θελῇ νὰ ἀνεμίση, διότι οὐδέποτε ἐγράψῃ τοιοῦτον ὄνομα. Τοῦ παπᾶ Ἀργυροῦ ἐκ τοῦ Συριανοχωρίου τὸ ὄνομα ἐγράφη εἰς τὸ κτηματολόγιον Λευκωσίας, παπᾶ—ροῖκος.

* *

Μετ' εὐχαριστήσεως βλέπομεν τὴν ἀπὸ τινος ἐπικρατήσασαν εὐγενῆ τάσιν τῶν Λευκωσιωτῶν πρὸς ἴδρυσιν σωματείων τὴν κοινὴν ὠφέλειαν ἐπιδιωκόντων. Ἐσχάτως τῆ ἐνεργείᾳ τῶν κ. κ. Χ. Γρηγοριάδου και Γ. Παπαδοπούδου συνεστάθη Σωματεῖον ὑπηρετῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐλπίς», εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ταμείον δέον ἕκαστος νὰ καταβάλλῃ ἀναλόγως τοῦ μισθοῦ του μηνιαίαν συνδρομὴν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 2 σελλιλιῶν. Σκοπὸς τοῦ σωματείου εἶνε ἡ περίθαλψις, βοήθεια και ἀνακούφισις τῶν μελῶν του, ὅσα ἐν τῷ μέλλοντι εὔρεθῶσιν ἕνεκα ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν ἢ ἐλείψεως τοιαύτης, εἰς στενόχωρον θέσιν.

Ἐρὸς και ἄσμος ὁ σκοπὸς τοῦ σωματείου τούτου, εὐχόμεθα δὲ νὰ καταβληθῇ και πρὸς διατήρησιν του ἴση προσπάθεια τῆς καταβληθείσης πρὸς σύστασιν του, διότι δυστυχῶς, ἀπὸ τινος πολλὰ και ἐν ἄλλαις πόλεσι σωματεῖα και συντεχνίαι συνεστάθησαν, διὰ νὰ ἐκλείψωσι μετὰ τινος μῆνας πρὸ τῶν ἀναποφεύκτως ἀνεγερμένων μικροφιλοτιμιῶν και φιλονεικιῶν.

Παρὰ τοῦ κ. Μ. Κατσουράκη ἐλάβομεν ἐπιστολήν, δι' ἧς ἀνακοινεῖ ἡμῖν τὰς σκέψεις του περὶ τοῦ ἀνεγερθητομένου ναοῦ. Ὁ Κύριος οὗτος φαίνεται ἔχων πεποιθῆσιν εἰς τὴν ἱκανότητά του, ὑπόσχεται δὲ νὰ κάμῃ και νὰ ἐφαρμόσῃ—σχέδιον ὑφ' ὄψας τὰς ἐσφύσεις κατάλληλον. Ὁ Κ. Μ. Κατσουράκης εἶνε πτυχιούχος τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν ἂς λάβῃ λοιπὸν μίαν ἐξήγησιν μετ' αὐτοῦ ἢ Ἐπιτροπῆ, κατεργομένου αὐρίου εἰς Λεμευσόν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν στενῷ συγγενικῷ και φιλικῷ κύκλῳ εὐδίνοις και λαμπροῖς οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου και πολυκαταπέτου νέου τῆς πόλεως μας κ. Γ. Θ. Ρωσσίδου μετὰ τῆς εὐ ἡμένης και ἐπ' εὐγενείᾳ και ἀρίστη διαμορφώσεως διαπρεπούσης σεμνῆς δεσποσύνης Θεοδώρας Ζ. Πιερίδου ἐκ Λάρνακος.

—Ἐπίσης φαίδροι ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ καλοῦ νέου κ. Δ. Ἀγγελούδη μετὰ τῆς εὐ ἡμένης Ἐρατοῦς Χ. Καρύδου.

—Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐτελέσθησαν ἐν πυκνῷ κύκλῳ οἱ γάμοι τοῦ κ. Πέτρου Λουκίδου μετὰ τῆς εὐ ἡμένης δεσποσύνης Ὀλυμπιάδος Χριστοδούλου ἐν τῇ Ἐνορίᾳ Καθολικῆς.

—Ἐπίσης ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Π. Ταλμαδούρου μετὰ τῆς δεσποσύνης Ἑλληνικῆς Μ. Μανδριώτου.

Εὐχόμεθα πᾶσι τούτοις συγγενικὸν βίον ἀνέφελον και εὐδαίμονα.

ΛΑΡΝΑΞ

Κατακλισμός.

Ὁ τραγὸς και πολεμικὸς ἦχος τῶν τυμπάνων και τασουλίων ἀφύπνιζε τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς τοὺς διὰ τὴν πανήγυριν τοῦ κατακλισμοῦ κατελθόντας και προσελάλει τούτους ὅπως μετὰσχῶσι τῆς εὐθυμίας και χαρᾶς. Πράγματι οἱ πανηγυρισταὶ μετὰ πολλῆς τῆς ζεσέως ἐπροθυμοποιούντο νὰ ριφθῶσιν εἰς τὴν ἔκτακτον ταύτην διασκέδασιν, πλην κακὸς τις δαίμων γνωσθὲς ὑπὸ τὸ ὄνομα «ἀναπαράδι» ἀνεχαίτιζε τούτους και ἐκράτει μετεώρους ὅπως βλέπωσι μόνον τὰ ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν ἐκτινασσόμενα ἀφρόεντα κύματα. Ἡ πανήγυρις εὐτυχῶς διελύθη ἀνευ τινὸς ἀπευκταίου, μόνον μικρὰ τινα παράπονα ἠκούοντο ἀνὰ τὰ καφενεῖα, καταδικάζοντα τὸν νόμον ὅτις διαρρήδην ἀπηγόρευεν νὰ ὦσιν ἀνοικτὰ τὰ καφενεῖα πέραν τῆς 11ης. Μακρὰν τοῦ νὰ κατακρίνω ἢ ἐπικρίνω τὸν ἐν λόγῳ Νόμον λέγω ὅτι ἡ Σεβασὴ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ Σεβασθῇ τὰ Κύπρια ἔθνη και νὰ ἐπιτρέψῃ τῷ τε ἡλικιακῷ ἀγρότῃ και ταλαιπωρουμένῳ πολίτῃ νὰ λησμονήσῃ διατκεδάζων ἐν ἀορίστῳ ὥρα κατὰ τὸ διήμερον μόνον τῆς Ἐορτῆς τὰ δεινοπαθήματα διπλῆς Κυβερνήσεως τῆς τε Ἀγγλικῆς δηλ. και Τουρκικῆς.

Ἀπόδημος.

Κτήμα (Πάφου).

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλληθρόνου Κωνσταντίνου κατανυκτικὴ ἐψάλλη δόξολογία κατὰ τὴν 9ην τῆς πρωίας ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου χοροσατοῦντος τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου Πάφου, καθ' ἣν ἱκανὸν συνέφρυσσε πλῆθος και ἰδίως ἐκ τοῦ ὠραίου φύλου, και οἱ μαθηταὶ και αἱ μαθήτριά του παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Ἐν τέλει τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἀναπεμφθείσης ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου εὐχῆς ζωηρὰ ἀντιχῆταν «Ζήτην» ὑπὲρ τοῦ μνημονευθέντος, τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, και τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Καθ' ἑλπὴν τὴν ἡμέραν ζωηροτάτη ἐπεκράτησε φαιδρότης ἀνὰ τὴν πόλιν και ἰδίᾳ τὴν νύκτα καθ' ἣν και τινα ἐκάθηταν διάφορα πυροτεχνήματα.

* *

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—:—

Ὡς μόνος ἀναγκαῖος ὄρος πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης ἐτέθη πλέον ἐπισημῶς ὑπὸ τῶν δυνάμεων ὁ μέχρις ὀδόντων ἐξοπλισμός. Τούτου ἕνεκα δραστηρίως και πυρετωδῶς ἐργάζονται μικροὶ και μεγάλοι δυνάμεις πρὸς ὅσον τὸ δυνατόν τελειώτερον καταρτισμὸν και στρατιωτικὸν και πολεμικὸν ὄργανων. Αἱ εἰς ἑκατομμύρια πιστώσεις πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον εἶνε ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει παντὸς κράτους.

Κων)λις, 24.

Τὸ στρατοδικεῖον κατεδίκασε τοὺς πέντε ἀξιωματικοὺς εἰς ἐξήμερον φυλάκισιν ἀντὶ ἐξορίας. Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος διέταξε τὴν διὰ βίου ἐξορίαν αὐτῶν εἰς Τρίπολιν μετὰ τὸ τέλος τῆς ποινῆς των. Ὁ δὲ κ. Νελίδωφ ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι ἱκανοποιημένος.

Ὁττάβα, 24.

Μέγας ἐρεθισμὸς ἐπικρατεῖ ἐν τῇ Νέᾳ γῆ ἕνεκα τῶν Γαλλικῶν ἀδικημάτων κατὰ τῶν Καναδῶν ἀλιέων. Πολεμικὸν Γαλλικὸν ἀτιμόπλοιον διέταξε τοὺς ἀλιεῖς τοῦ κόλπου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ν' ἀποσύρωσι τὰ δίκτυά των. Ὁ λαὸς ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴ τελέσῃ τοὺς φόρους ἕως οὗ λάβῃ ὑπεράσπισιν και ἱκανοποίησιν. Ἦλθεν ἐπὶ τόπου και ἐν Ἀγγλικὸν καταδρομικόν.

Κων)πολις, 24.

Τέσσαρες νέοι Τοῦρκοι οἵτινες προσέβαλον τὴν θυγατέρα τοῦ διερχομένου τῆς Ρωσικῆς πρεσβείας συνελήφθησαν ὑπὸ ρώσων ναυτῶν.

Ὁ κ. Νελίδωφ ἀρνεῖται ν' ἀποδώσῃ αὐτοὺς εἰς τὰς ἐγγχωρίους ἀρχὰς διότι οὐδεμίαν ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν τουρκικὴν δικαιοσύνην.

Σοφία, 24.

Αἱ συζητήσεις τῆς δίκης τοῦ Λοχαγοῦ Πανίτσα δὲν ἀπεδεικνύουσιν ἕως τῶν δτι ἀνώτερος Ρώσος λειτουργὸς ἀνεμίχθη εἰς συνωμοσίαν.

Δουβ.λιτρον, 25.

Συλλαλητήριον, προηγηθείσης προκηρῦξεως, ἐγένετο ἐν Τιππεραὶ παρὰ τὴν ἀπαγορευσιν τῆς ἀστυνομίας. Οἱ κ. κ. Διλλόν, Ὀθρὶν και ἄλλοι ἦλθον εἰς τὴν πόλιν ἐφ' ἀρμάτων ἢ ἀστυνομία προσέβαλε πολ.ἀλις. Πο.ἀλοι ἐτραυματίσθησαν.

Βερο.λιτρον, 25.

Ἐν ᾧ ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ ἦτο εἰς περίπατον ἐφ' ἀμάξης ἐν Πότσδαμ, αὐτῆ ἀνετράπη και ὁ αὐτοκράτωρ ἐπεσεν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος. Ἄλλ' ἡ Α. Μ. δὲν ἐτραυματίσθη.

Βερο.λιτρον 26.

Ὁ ποδὸς τῆς Α. Μ. ἐξετατίσθη. Ἡ Α. Μ. δὲν δύναται νὰ βαδίσῃ.

Σοφία, 28.

Ἡ εἰσαγγελία ἀπαιτεῖ τὴν καταδίκην τοῦ ταγματάρχου Πανίτσα και τριῶν κατηγορουμένων εἰς ἰσόβια δεσμιὰ και δεκαπενταετῆ εἰρκτὴν τῶν ἄλλων.

Παρίσιοι, 29.

Μανθάνουσιν, ὅτι ἡ Γαλλία προσπαθεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἰταλίας ἐπὶ σχεδίου, ἀφορῶντος εἰς τὴν οὐδετερότητα τῆς Σουεζίου διώρυχος.

Λονδίνον, 27.—Τὰ «Ἡμερησία Χρονικά» ρηγγύουσι κραυγὴν πρὸς συναγερμὸν κατὰ

των επιτελεσθεισών της Γερμανίας προόδων εν Αφρική. Κατά την εφημερίδα ταύτην ή Αίγυπτος απωλέσθη διά την Αγγλίαν, εάν επιτρέψη τη Γερμανία να εγκατασταθῆ ἐπι τοῦ Ἄνω Νείλου.

Πετρούπολις, 28.—Ἡ Σεβαστούπολις θὰ μεταβληθῆ εἰς λιμένα καθαρώς στρατιωτικὸν ἀπὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου. Ὁ ἐμπορικὸς λιμὴν θὰ μετατεθῆ εἰς Θεοδοσιούπολιν.

—Εὐχάριστον εἶδθην ἀνεκοίνωσεν ἐξ Ἀμερικῆς ὁ τηλεγράφος. Τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀτελῶν εἰδῶν, ἐν ᾧ περιλαμβάνεται ἡ σταφίς, ἐπιψηφίσθη ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς βουλῆς ἤδη δὲ ὑπολείπεται ὅπως ἐπιψηφισθῆ τὸ νομοσχέδιον καὶ ὑπὸ τῆς γερουσίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ βεβαίως οὐδεμία θὰ ὑπάρξῃ κατ' αὐτοῦ ἀντίρρησης. Ὡστε δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀπὸ τοῦδε τὸ νομοσχέδιον περὶ αὐτῶν κατὰ τὰς εὐχὰς ὄλων. Εἰκάζομεν δ' ὅτι καὶ ἡ κατάργησις τοῦ δασμοῦ τῶν ἐλληνικῶν σπόγγων θὰ ἐπιτευχθῆ, ἀφοῦ εἶχε περιληφθῆ εἰς τὸ γενικὸν νομοσχέδιον.

Ἡ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΑΤΕΛΗΣ ΑΝΕΥ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ.

Εἰς τὸ πείσμα, οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἀποδείξεως, ἢ ἡ ἱστορία τῆς ἀρχαιότητος παρέχει εἰς ἡμᾶς, ὑπάρχουσι δυστυχῶς παρ' ἡμῖν ἐτι καὶ νῦν πολλοί, πλείστοι οἵτινες πιστεύουσι, ὅτι διὰ τῆς ἀπλῆς παιδείας καὶ ἰδίως τῆς Ἑλληνικῆς, οὐ μόνον τὸ ἡμέτερον ἔθνος ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς δύνανται νὰ φθάσωσι εἰς τὸν ἐπὶ γῆς προορισμὸν των—τὴν ὑψίστην χρησιμότητα καὶ εὐημερίαν των.

Ὅθεν οὐ μόνον συνηγοροῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνεισφέρουσι καὶ ἐργάζονται καὶ ἀγωνίζονται παντοιοτρόπως πρὸς διάδοσιν αὐτῆς μεταξὺ τοῦ λαοῦ πιστεύουσι μάλιστα ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου τὸ μικρὸν ἀριθμητικῶς καὶ ἀνίσχυρον κατὰ τὰ ὑλικά μέσα καὶ τὴν ἰσχὴν Ἑλληνικὸν ἔθνος θέλει δυναθῆ νὰ κατισχύσῃ τῶν ἄλλων ἐθνικοτήτων ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ δὴ νὰ ἐπιβάλῃ καὶ νὰ κατακυριεύσῃ διὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ του πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς ὑφ' ἡλίου!

Τούτου ἕνεκα ἡ σπουδὴ καὶ διδασκαλία τῆς Γραφῆς ἢ παραμελεῖται ἐντελῶς ἢ ταπεινοτάτην κατέχει θέσιν ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαίδευσί τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν γένει.

Τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης παραμελήσεως ἢ κἀλλιον εἰπεῖν περιφρονησεως τῶν Γραφῶν ἔχομεν πρὸ τῶν δευτέρων καὶ τοὺς νομίμους καρποὺς αὐτῆς ἀπολαμβάνομεν μὲν ἄλλοι κορεσμοῦ! Οἱ νεοὶ καὶ νεαί μας, οἱ ἐξερχόμενοι τῶν ἐκπαιδευτηρίων, εἴτε ἢ φανεροὶ ἀπιστοὶ ἢ ὀρθολογισταί, εἰς τὴν διαφύσιν τὸ ναυάγιον τῆς τοιαύτης ἐκπαιδεύσεως, καθίστανται σκεπτικοὶ ἀμφιβάλλοντες περὶ πάντων τῶν ἀσφρώντων εἰς τὴν Ὁρσηκίαν.

Τὰς ἐπομένους ὀλίγας παρατηρήσεις προσφέρομε εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν καὶ τὸ κοινὸν ἐν γένει, ὅπως καταδείξωμεν αὐτοῖς τὴν ἀπάτην, εἰς ἣν διατελοῦμεν ὡς πρὸς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα, σχετιζόμενον μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ, καὶ προσκαλοῦμεν ἐπ' αὐτῶν τὴν εὐκρινῆ καὶ σύντονον προσοχὴν των.

Ἡ Γραφὴ εἶνε ἀπαραιτήτως ἀναγκαία.

1. Ὡς βιβλίον φιλολογικόν.

Θεώρησον αὐτὴν ὡς ἱστορίαν μᾶς ἐπαναφέρει μὲχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ χρόνου, εἰς τὴν πρώτην ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, εἰς τὴν πρώτην νηπιότητα τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπὶ δύο χιλιάδας ἐτη μᾶς φέρει ἐπὶ τοῦ ρεύματος τοῦ χρόνου διὰ βραχέος δὲ ἀλλὰ περιεκτικῶς ἀποκαλύπτει εἰς ἡμᾶς τὰ κύρια συμβάντα τῆς πρωϊαιότητος ἱστορίας τοῦ γένους μας. Ἐξαιρῶν τὸ βιβλίον τῆς Γενέσεως καὶ οὐδεμίαν θέλομεν εἶναι γνῶσιν τῆς ἀπομυμημένης, τῆς παναρχαίας ἐκείνης ἐποχῆς. Ἡ παράδοσις δὲν δύναται νὰ μᾶς τὴν προμηθεύσῃ. Τὰ μνημεῖα τῆς τέχνης δὲν δύναται νὰ μᾶς τὴν ἀποκαλύψωσι. Τὰ λείψανα τῆς ἀρχαιότητος δὲν δύναται νὰ μᾶς τὴν διηγηθῶσι.

Τί εἶναι αἱ ἀρχαιότητες τῆς Αἰγύπτου καὶ Νινευθ; Τί εἰ μῦθοι τῆς Ἰνδίας καὶ τῆς Κίνας; Δυνάμεθα νὰ ἐπιστηρίχθωμεν ἐπ' αὐτὰ διὰ πληροφορίας μόνον καθ' ὅσον ἀνταποκρίνονται καὶ συμφωνοῦσι μὲ τὴν Ἰερὰν ἱστορίαν. Τί εἶναι τὰ συγγράμματα τοῦ Ἡρόδοτου, τοῦ Φίλωνος, τοῦ Ἰωσήπου; Δύνανται νὰ ἦνε πιστευτὰ μόνον ὡς δευτερεύοντα φῶτα, δευτερεύουσαι ἱστορικαὶ πηγαι, καθ' ὅσον ἀντανάκλωσι τὸ λαμπρότερον φῶς τῆς Ἀποκαλύψεως.

Αὕτη δὲ ἡ ἱστορία, οὗτος ὁ πρῶτος κρῖκος τῆς μακρᾶς αἰδέου, εἶνε τὸ θεμέλιον πάντων τῶν ἐπομένων ἱστοριῶν.

Ἐνταῦθα ἔχομεν τὴν ρίζαν, ἐξ ἧς τὸ δένδρον, ὅπερ ἤδη μὲν μέγα, ἀλλ' εἰσέτι διακλαδούμενον ἀνερῆ.

Ἐνταῦθα ἀναγινώσκωμεν περὶ τῆς ἐγέρσεως, προόδου, πτώσεως καὶ ἐρημώσεως τῆς Αἰγύπτου, τῆς Χαλδικῆς, Περσίας, Βαβυλώνας, ὀλοκλήρου τῆς ἱστορίας τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους, τοῦ φύλακος τούτου τῆς λατρείας τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ Δυνάμεθα ἀρὰ γε νὰ ὑπερεκτιμῶμεν τὴν σπουδαιότητα τῆς παναρχαίας ταύτης ἱστορίας; Δὲν θὰ ἦνε ἑλληπεσάτη καὶ αὐτὴ ἢ ἄλλως τελειοτάτη ἐκπαιδεύσις ἀνευ τῆς γνώσεως ταύτης;

2. Ὡς βιβλίον ἐπισημονικόν. Ὡς βιβλίον ποιήσεως καὶ καλλιτεχνίας.

Ὁ Ησαίας, ὁ Δαβὶδ καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς τῆς Π. Διαθήκης θεωροῦνται καὶ πραγματικῶς εἶνε ἀνώτεροι τῶν ὑψίστων ποιητῶν τῆς ἀρχαιότητος· αἱ ἰδέαι των εἶναι τόσο ὑψηλαί, ὥστε ὁ Ὀμηρὸς, ὁ Πίνδαρος καὶ οἱ λοιποὶ φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ποιήσεως δὲν εἶνε εἰμὴ ἀστεροειδεῖς.

Ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος καὶ τὸ διὰ τὴν Αἰγυπτίαν σύζυγον αὐτοῦ οἰκοδομηθὲν ἀνάκτορον ἐν Βαβυλῶν, εἰν παραδειγματὸν τῆς γνῶμης τῶν ἀρχιτεχνῶν περὶ τῶν ἐπι καὶ νῦν σωζομένων θαυμαστῶν ἐρεπίων τοῦ τελευταίου τούτου τόπου, εἶνε τρανότεραι ἀποδείξεις, ὅτι ἡ τέχνη παρὰ τοῖς Ἑβραίοις εἶχε φθάσει εἰς τὸν κορυφαῖόν της, πρὸ τῆς συστάσεως τῶν Ρωμαίων καὶ Ἑλλήνων ὡς ἔθνη.

Ὁ Ὀμηρὸς, ὁ Σωκράτης, ὁ Πλάτων, ὁ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ λοιποὶ τῆς ἀρχαιότητος φιλόσοφοι καὶ ἠθικολόγοι ἔζησαν πολλὰς ἑκατοντάδας ἐτῶν ἀφ' οὗτο ἐγγραφή ἢ Γραφὴ καὶ ἐκυκλοφόρησαν τὰ θεῖα αὐτῆς παραγγέλματα, καὶ κατὰ πιθανὸν λόγον εἶχον φθάσει μὲχρι τῆς ἀκμῆς καὶ γνώσεως αὐτῶν.

3. Ὡς βιβλίον νομικόν.

Ἡ νομοθεσία πάσης χώρας καὶ κατὰ πάντα αἰῶνα ἐθεμελιώθη ἐπ' αὐτῆς. Ὁ περιφημὸς ἱστορικὸς Γρότιος λέγει, ὅτι «οἱ ἀρχαιότατοι Ἀττικοὶ νόμοι, ἐξ ὧν παρήχθησαν μετὰ ταῦτα οἱ τῶν Ρωμαίων δρεῖλοισι τὴν ἀρχὴν των εἰς τοὺς Μωσαικούς νόμους».

Ἡ ὁμοιότης μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ἑβραϊκῶν νόμων κατεδείχθη ὑπὸ πολλῶν σοφῶν καὶ ἀμερολήπτων συγγραφέων.

Ἐκ τῆς παναρχαίας ἐποχῆς ἀνεγνέομεν τὴν ἐπιφροὴν τοῦ Μωσαικοῦ κώδικος ἐπὶ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν μὲχρις αὐτοῦ τοῦ κοινῶ ἁπλοῦ νόμου τῆς Ἀγγλίας, ὅστις εἶνε ἡ βῆσις τῆς νομοθεσίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Εἰς τινὰς περιστάσεις, ὡς λ. γ. ἐν τῷ καιρῷ τοῦ βασιλέως Ἀλφρέδου ὀλοκλήρη διατάγματα ἐλήθησαν ἐξ αὐτοῦ (τοῦ Μωσαικοῦ νόμου).

Μέχρις ἐσχάτων ὁ πολιτικὸς νόμος τοῦ Μωυσεῦς ἦτο ἐν πληρῇ χρήσει ἐν Σουηδία, καὶ μολοντί δὲν ἀναφέρεται πλέον ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἐνυπάρχουσι ὅμως ἐν τῇ Σουηδικῇ πολιτικῇ οἰκονομίᾳ πολλὰ ἴχνη τῆς ἀρχαίας τῆς ἐξουσίας.

Τὰ συντάγματα τῆς Σουηδικῆς καὶ τῶν καθ' ἕκαστα Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἶνε θεμελιωμένα ἐπὶ τῆς Γραφῆς, διότι ἡ πρὸς αὐτὴν ἀγάπη καὶ ὁ ἐκ τούτου ἐγερθεὶς κατ' αὐτῶν διωγμὸς ὥθησε τοὺς Πουρωτάνους πρὸς τὰς τότε ἀξένους καὶ ἐρήμους ἀκτὰς τῆς Ἀφρικῆς. Ὅταν δ' ἐφθασαν ἐκεῖ, εἶχον τὴν Γραφὴν εἰς τὰς χεῖρας, τὸν νόον καὶ τὴν καρδίαν των καὶ ἀνεγίνωσκον αὐτὴν πρῶτῃ καὶ ἐσπέρας ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς των. Ἔθετον αὐτὴν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιόν των καὶ ὡς κεφαλὴν γωνίας ἐν τῇ Κυβερνήσει των, ὡς πλατεῖαν δὲ καὶ στερεὰν βῆσιν ἐπὶ τῆς ὁποίᾳ ἐπυροδομήσαν τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνώσεως, ἐλευθερίας, ἐκπαιδεύσεως καὶ Ὁρσηκίας. Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς περιφημοῦ διακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας των αὐτὴν εἶχον ὡς ὁδηγόν των. Εἰς ἀπαντας τοὺς ἀγῶνας των ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης αὐτὴ ἦτο ὁ σύντροφος καὶ ὁ σύμβουλος αὐτῶν. Καὶ ὅτε δὲ μετὰ μακρὸν καὶ ἀνίσον ἀγῶνα ἐκλείσθη εἰρήνη καὶ μετ' αὐτῆς ἐπὶ τὴν εὐημερίαν, ἀνοίξαντες τὴν Ἁγίαν ταύτην Γραφὴν, ἔκλιναν γόνυ ἐνώπιον τοῦ Ἰασητεροῦ καὶ ἀπέδωκαν εὐχαριστίας εἰς τὸν Θεόν διὰ τὴν νίκην.

Ἡ εὐπαθεύτος καὶ νεαρὰ Λαίδη Ἰωάννα Γρέυ, ἥτις ἐματύρησεν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου, τὴν προτεραιὴν τῆς ἀποκεφαλίσσεως τῆς ἐπιμψεν εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς ἐν Εὐαγγέλιον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν μὲ τὰς ἐξῆς ἀξιωματικῶς ἀποαιρετικὰς λέξεις: «Σοὶ πέμπω, ἀγαπητῆ ἀδελφὴ Αἰκατερίνη. ἐν βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἐν καὶ ἐξωτερικῶς δὲν εἶνε κεντημένον μὲ χρυσόν, ἐξωτερικῶς δὲ εἶνε πολυτιμότερον καὶ αὐτῶν τῶν πολυτιμωτάτων λίθων—εἶνε τὸ βιβλίον, ἀγαπητῆ ἀδελφῆ, τοῦ Νόμου, τοῦ Κυρίου· θέλει δὲ σὲ διδάξῃ πῶς νὰ ζῆς καὶ πῶς ν' ἀποθάνῃς».

Δι' ὅλα ταῦτα λοιπὸν ἡ Γραφὴ πρέπει νὰ διδάσκηται ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις ἡμῶν οὐ μόνον τοῖς προκαταρκτικοῖς ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀνωτέροις· διότι χωρὶς αὐτῆς ἡ ἐκπαίδευσις εἶνε ἀτελής. Ἀλλὰ πρέπει νὰ διδάσκηται παρ' ἀνθρώπων εἰδῶν καὶ εὐσεβῶν παρ' ἀνθρώπων, οἵτινες πιστεύ-

ουσιν εἰς τὰς ἀληθείας τῆς καὶ ἐδοκίμασαν ἐκ πείρας τὴν δύναμιν καὶ ἐπιφροὴν αὐτῆς.

(Ἐκ τοῦ Μέντορος).

Λύσις τοῦ 42 αἰνίγματος Λέξις—ἔξις. Αὐτῆρες ὁ Ἀναξ. Σ. Χουρμουζίου καὶ ὁ κ. Π. Μιχαηλίδης ἐκ Κοντέας.

ΑΙΝΙΓΜΑ 43ον.

Τὴν μὲν νύκτα τῶν ἐταίρων θραλλέως προηγούμεναι, τὴν πρῶτην δὲ ἀμέσως αὐτῶν ὄπισθεν προουρούμεναι. Καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν οὕτω μένων θεωρούμεναι.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρατία ἀ ποιότητος γρ.	200—220
δευτέρας ποιότη.	180—190
» ξυλισμένα » »	140—170
ῤαχὴ σούμα 19 βαθ. ἢ δκ. παρ.	60—65
σταρῖδες βρασταί » »	60—62
ἀλευρα τῆς Ἀκτολῆς ὁ σάκκος γρ.	118—120
σίτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—20
κριθὴ » »	7 1)2—8
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας τὸ χυλεπικὸν κεντάρη.	86—87

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μαζίαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σταφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχι ἀπὸ σπύρτα Ἑυρωπαϊκῆ, ἄς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδελῶν καὶ καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραβεύθη τόσας φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαρότητα του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικά.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθευτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἔταιμα, ἐκ καλῆς χρυσοῦφάντου ρόφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφόρων ποιότητων, σιγαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκκί ἐπίτης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ χάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν γραμματόσημα, ὡς καὶ σαφρακέττα καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦ μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἦτοι ἐμβαδὸν 4,680 πᾶδας τετραγωνικῶς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθῆσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἢ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόυδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους, 45 πλάτους, ἔχουσα συνορα δύο ὁδοὺς, ἀφ' ἐτέρου γῆν ὀρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὄπισθεν κῆπον τοῦ Μονασιερίου Χρυσοροιατισσῆς καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματιῶν, καὶ ἀλλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.